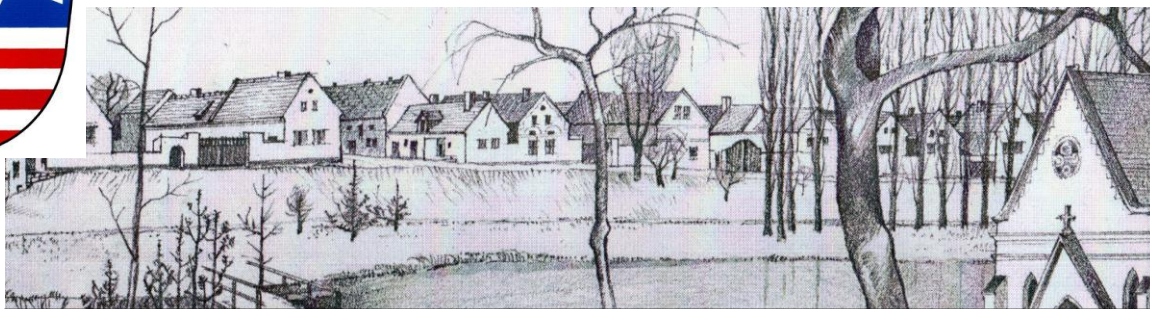

VSTIŠSKÝ ZPRAVODAJ

VI. ročník

číslo 1

leden 2012

ZDARMA

Pár slov úvodem

Letošní vánoční svátky ťukají na dveře, do konce prosince zbývá posledních pár dnů a před námi je bujaré silvestrovské veselí a příchod roku 2012. Silvestr se stal jakýmsi synonymem pro zábavu a oslavu konce roku. Většinou se zapomíná, že Silvestr není pouze název specifické každoroční akce, ale mužské jméno, jehož nositelů je mezi námi sice poskrovnu (podle statistiky jich v roce 2009 žilo v České republice pouhých 454), přesto se s nimi ale můžeme setkat. Já sama dokonce jednoho znám. Proč je ale v kalendáři 31. prosince právě toto jméno? Odpověď je poměrně jednoduchá. Je to na památku papeže Silvestra I.

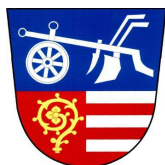
Datum jeho narození není známo. Některé prameny uvádějí, že byl zvolen papežem ve věku 21 let, což by odpovídalo roku narození cca 292. Přijal křest jako mladík a v době pronásledování křesťanů za císaře Diocletiana (244 - 316) se ukrýval v lesích nedaleko Říma. Odtud podle legendy pochází i jméno, které si zvolil po svém zvolení římským biskupem - Silvestr pochází z latinského slova „silva“, znamenajícího les, a které označuje i obyvatele lesa. Podle legendy měl Silvestr vyléčit z lepry a následně pokřtít římského císaře Konstantina Velikého. Od něj pak získal darem pozemek, na kterém později vznikl Vatikán. V roce 314 byl zvolen biskupem římským (tj. papežem). Byl ve funkci za vlády již zmíněného císaře Konstantina Velikého, který v roce 313 povolil takzvaným Milánským ediktem křesťanství (do té doby bylo křesťanství zakázaným náboženstvím). Papež Silvestr provedl úpravu bohoslužeb, vydal řadu liturgických nařízení a stanovil přesné stupně svěcení kněží. Je spojován i se vznikem římské pěvecké školy a také nechal sestavit první římskou martyrologii (seznam křesťanských mučedníků). Podle další tradice právě tento papež zavedl slavení neděle jako „dies dominica“, dne Páně, a poprvé použil při liturgii papežskou korunu složenou ze tří korun, tzv. tiáru. Za Silvestrova pontifikátu došlo k definitivní proměně pohanského Říma na křesťanský. S pomocí císaře byly v Římě postaveny čtyři slavné baziliky: sv. Jana v Lateráně, sv. Petra ve Vatikánu, sv. Pavla za hradbami a sv. Vavřince za hradbami. Nad katakombami svaté Priscilly nechal zbudovat kostel, v němž byl později sám pohřben. Silvestr zemřel 31. prosince 335 – proto si církev v tento den připomíná jeho památku. Silvestr je jedním z prvních uctívaných světců a jeho kult se rozšířil do celé Evropy. Stal se patronem domácího zvířectva a dobré úrody. Bývá zobrazován v papežském ornátu, knihou a mušlí nebo býkem. Je mu zasvěceno papežské vyznamenání - Řád sv. Silvestra.

Ale dosti historie, vraťme se zpět do současnosti. Jménem obecního zastupitelstva přeji všem občanům Vstíše krásné prožití posledních okamžiků roku 2011 a co nejlepší start do roku 2012. Nám všem bych přála, aby to byl rok spokojený a pohodový, v němž budeme mít dostatek času na své blízké i na věci, jež nás těší. Přeji nám všem hodně štěstí, zdraví a klidu. Nenechme se znechutit děním kolem sebe a snažme se v tom novém roce být víc spolu a místo na materiálně se zkusme zaměřit i na duchovní hodnoty, které se z našeho života bohužel pomalu vytrácejí. Nepodléhejme tlaku doby, která nás nutí žít rychle, ale snažme si vychutnávat všechny okamžiky, které život přinese.

Eva Navrátilová

*Pour F*éliciter 2012

Usnesení zastupitelstva obce z 19.12.2011

Usnesení ZO ze dne 19.12.2011:

- ZO bere na vědomí:
– kontrolu usnesení

ZO schvaluje:

- podpis smlouvy o zřízení věcného břemene se společností RWE GasNet, s.r.o., se sídlem Ústí nad Labem týkající se pozemku p.č. 1865/29 – pro 5, proti 0, zdržel 0
- podpis budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene č. IV-12-0007491/VB002 se společností ČEZ Distribuce a.s. se sídlem Děčína akci „Vstiš, p. Lohr, p. 1865/112 – kNN“ týkající se pozemku p.č. 1865/36
- ceník služeb odvozu a odstranění komunálního odpadu na rok 2012 Zpč. komunálních služeb a.s. Plzeň
- rozpočtové provizorium pro rok 2012 do doby schválení rozpočtu obce na rok 2012
- rozpočtové opatření č. 6/2011

Některé významné Čechy narozené v lednu

Jan Karafiát

(4. ledna 1846, Jimramov – 31. ledna 1929, Praha) byl český reformovaný, po roce 1918 českobratrský evangelický farář. Rodina Jana Karafiáta sice patřila k zámožnějším v Jimramově, jeho dětství bylo přesto velmi skromné. Otec František Karafiát se oženil s vdovou se čtyřmi dětmi. Společně pak měli dalších šest (takže jich bylo přesně tolik, co malých broučků). Po skončení studií pracoval rok v Kolíně nad Rýnem v rodině továrníka Langena jako vychovatel. Po návratu ze Skotska roku 1872 učil náboženství, pedagogiku, didaktiku a češtinu v Evangelickém učitelském semináři v Čáslavi, kde působil i jako spirituál. Roku 1874 se stal jeho správcem. V letech 1870 – 1871 působil jako vikář Reformované církve v Roudnici, odkud odešel na studia do

Edinburghu. V letech 1875 – 1895 působil jako farář v Hrubé Lhotě. Po dvaceti letech odešel do Prahy, kde se věnoval práci na revizi Bible kralické a vypomáhal v pražských evangelických sborech. Celý život ho trápila náboženská netolerantnost Čechů a nenávisť mezi katolíky a evangelíky. Jan Karafiát je ale znám především jako autor první české původní autorské pohádky pro děti **Broučci** (1876). Knihu vydal anonymně vlastním nákladem u Václava Horkého. Po sedmnácti letech byla objevena spisovatelem Janem Herbenem. Díky recenzi Gustava Gamy Jaroše v časopise Čas byla první edice rychle vyprodána a v roce 1894 přišla reedice. Dílo je oceňováno pro básnický sloh a ve své době novátorský přístup ke světu dítěte, počítá s psychologií dítěte. O jeho teologickou a morální hodnotu se ovšem vedou spory - vyčítá se mu důraz na bezmyšlenkovou poslušnost, která se ale právě v reformovaném prostředí dříve vysoce cenila.

Zdeněk Jirotka

(7. ledna 1911 Ostrava – 12. dubna 2003 Praha) byl český spisovatel a fejetonista, autor humoristických románů, povídek, soudniček a rozhlasových hříček. Narodil se v Ostravě, kde také v letech 1925–29 studoval reálku, v roce 1933 maturoval na Stavební průmyslové škole v Hradci Králové. Záhy vstoupil do armády, kde zůstal do roku 1940. Sloužil v řadě měst, například v Košicích, Olomouci, Brně a jinde. Počátkem nacistické okupace působil na ministerstvu veřejných prací, ale už po roce 1942 se věnoval výhradně spisovatelské činnosti, což mu umožnil mimořádný ohlas na jeho prvotinu, humoristický román **Saturnin** (1942). Nutno říci, že ve své další tvorbě tento román už nepřekonal, na jeho úspěch navázala jen o rok později kniha *Muž se psem*, v níž pro změnu parodoval detektivní žánr. V roce

1940 nastoupil do *Lidových novin* a po druhé světové válce (1945–51) do *Svobodných novin*, po roce 1951 pak na dva roky do redakce humoristického týdeníku *Dikobraz*. Mezi lety 1953 a 1962 působil v redakci *Československého rozhlasu*, odkud se opět vrátil do redakce *Dikobrazu*. Kouzlo Jirotkova humoru tkví zejména v inspiraci „suchým“ anglickým humorem a často v kouzlu nedořečeného a skrytého.

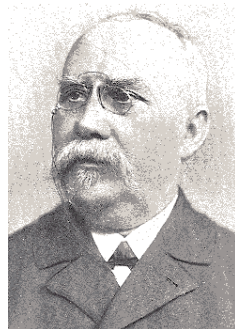
Karel Čapek

(9. ledna 1890 Malé Svatoňovice – 25. prosince 1938 Praha) byl český spisovatel, intelektuál, novinář, dramatik, překladatel a fotograf. Otec byl lékař, matka sbírala slovesný folklor. Studoval na gymnáziu v Hradci Králové, odkud musel (po odhalení jím organizovaného protirakouského spolku) přestoupit do Brna. Roku 1915 ukončil studium na Filosofické fakultě UK v Praze, poté studoval filosofii v Berlíně a Paříži. Po ukončení studia krátce pracoval jako vychovatel, brzy však přešel k novinářině. Působil jako redaktor v několika časopisech: *Národních listech* (1917–1921), *Nebojsa* (1918–1920), *Lidových novinách* (od r. 1921). V letech 1921–1923 byl dramaturgem i režisérem Vinohradského divadla. V letech 1925–1933 byl prvním předsedou Československého PEN klubu. Ke konci života se oženil se svou dlouholetou přítelkyní Olgou Scheinplugovou (26. srpna 1935 na vinohradské radnici). Mnichovská dohoda a po ní následující kapitulace znamenaly pro Karla Čapka zhroutilí jeho dosavadního světa a osobní tragédii. Po vzpomínání se z prvotního šoku se snažil o ospravedlnění vládních a prezidentových kroků v situaci, která dle Čapka nenabízela jiná ospravedlnitelná řešení. Po abdikaci prezidenta Beneše se stal jediným viditelným symbolem první republiky a často plnil roli „obětního beránka“. Poslední tři roky svého života prožil ve Staré Huti u Dobříše, kde je dnes jeho památník. Karel Čapek zemřel na plicní edém několik měsíců před plánovaným zatčením gestapem. Byl pohřben na vyšehradském hřbitově v Praze.

Josef Ladislav Píč

(19. ledna 1847 Mšeno u Mělníka – 19. prosince 1911 Praha) byl historik a spoluzakladatel české archeologie. Narodil se ve větrném mlýně poblíž Mšena. V letech 1858–1862 absolvoval gymnázium v České Lípě. Traduje se, že u maturity propadl z dějepisu. Pak vystudoval dějepis a zeměpis na Karlově univerzitě (tehdy Karlo-Ferdinandova univerzita) a stal se na deset let vyučujícím profesorem na gymnáziu v Mladé Boleslavi. Odtud odešel učit na gymnázium v Praze. V roce 1883 obhájil docenturu a v roce 1905 získal mimořádnou profesuru rakouských a slovanských dějin na Filozofické fakultě. J. L. Píč se stal kustodem prehistorické sbírky tehdejšího Českého (dnešního Národního) muzea. Tuto sbírku prakticky vytvořil, utřídil a instaloval. Píč kolem sebe soustředil skupinu vlastenců s nadšením pro archeologii. Tito lidé, nejrůznějších profesí i původu, mu pomáhali provádět archeologické výzkumy, které poskytly základní materiál nových prehistorických fondů (např. Bylany, Dobřichov-Píchora (podoba jmen je náhodná) a Dobřichov-Třebická, Platěnice, Stradonice). Nejvýznamnější publikací J. L. Píče byly třídílné *Starožitnosti země české*, napsané mezi léty 1899 až 1909. Jednotlivé díly *Starožitností* byly přeloženy do francouzštiny, němčiny a ruštiny. Odborný spor, který se mu stal osudným, bylo hájení pravosti Rukopisů královédvorského a zelenohorského. Píč neváhal navštívit přední evropské paleografy pro potvrzení svého přesvědčení. Ti ale podali vesměs vyhýbavé nebo málo příznivé posudky. Národní muzeum po návratu Píče obvinilo z porušení předpisů při výpůjčce Rukopisu a dovezené posudky odložilo. To společně s útoky domácí odborné veřejnosti, nepochopením smyslu jeho úsilí a celkovým vyčerpáním zřejmě vedlo J. L. Píče k tomu, že se rozhodl pro dobrovolný odchod ze života. Přesto však za svého života vytvořil dílo, které ho řadí k velikánům české archeologie.

Magdalena Dobromila Rettigová

dívčím jménem Artmannová, (31. ledna 1785 Všeradice – 5. srpna 1845 Litomyšl) byla českou buditelkou a spisovatelkou, autorkou kuchařek, básní, divadelních her a krátkých próz. Dodnes je známa především jako autorka knihy *Domácí kuchařka*. Její dětství nebylo příliš šťastné, poznamenalo jej především úmrtí jejího otce, purkrabího na Všeradickém panství, po kterém se Rettigová odstěhovala s matkou ke své tetě do Prahy.

Zde se musela již od osmi let starat o domácnost a pomáhat matce vydělávat na živobytí. Matka ji vyučovala sama - německy. Do svých 18 let proto neuměla česky, ale díky manželství s českým buditelem a spisovatelem J. A. S. Rettigem, do něhož vstoupila roku 1808, se z ní stala vlastenecky orientovaná buditelka. Její manžel zastával jako právník funkci radního v několika městech, zejména ve východních Čechách. Rettigová s ním tak pobývala v Přelouči, Ústí nad Orlicí, Rychnově nad Kněžnou a posledních 11 let v Litomyšli. Věnovala se zde zejména výchově dívek. Ve svých kurzech je učila vaření a domácím pracím, půjčovala jim české knihy a předčítala jim z nich. Angažovala se ale i jinak, v Ústí měla na starosti českou knihovnu, v Litomyšli prosadila vyčištění studánky a stavbu altánu, pořádala sezení, na nichž se recitovaly české básně. Stála u všech významných kulturních akcí svého okolí a referovala o nich jako dopisovatelka časopisu Květy. Jako spisovatelka byla Rettigová velmi plodná, napsala několik desítek drobnějších i rozsáhlejších děl. Pod vlivem svého muže a přátel se odhodlala psát a publikovat česky. Nejprve uveřejňovala drobné prozaické i veršované práce v časopisech. Postupně vydala několik knih povídek pro mládež, které byly určeny především dospívajícím dívkám, později se věnovala literatuře prakticky zaměřené. Její tvorba nikdy nedosáhla velkých uměleckých kvalit, přesto má Rettigová velký význam na šíření národního vědomí v ženském měšťanském prostředí, a sice díky její Domácí kuchaře, kterou cíleně rozšiřovala mezi ženami český jazyk.

za pomoci Wikipedie zpracovala Eva Navrátilová

Keramické odpoledne v Centru volného času, 26.11.2011

Je sobota odpoledne a do Centra volného času (bývalé vstišské školy) přicházejí mladší i starší ženy s očekáváním v očích.

Sedíme u malých stolečků a před námi leží bílá nebo hnědá „placka“ hlíny. Někteří už máme jasnou představu, co z hlíny upláčáme.

Jsou mezi námi i začátečníci, kteří zatím neví, jaká je s hlínou příjemná práce a přemýšlí, jakým výrobkem by udělali radost blízkým nebo sami sobě. Náповědou jim jsou výrobky dětí, které v této dílně mají keramický kroužek a věří, že ten jejich výrobek bude stejně tak pěkný, jako výrobek dítky,

který si vypůjčili jako předlohu.

Vše je rozmyšleno a rozměřeno, bereme do ruky nože, škrabátka, vykrajovátko a nejrůznější udělátka, abychom došli požadovaného tvaru. Teď už jen nanést štětcem šlikr na naškrabanou hlínu a pořádně jednotlivé části slepit k sobě.

Ááá už před námi stojí malé prasátko pro štěstí, jen to ouško se pořád nedaří vytvarovat. Tam je vidět Betlém s Ježíškem. Další šikovné ruce tvarují andělíčkoví kudrnaté vlásky a kousek dál vyrostlo z hlíny zasněžené městečko. Stačí jen rozsvítit svíčku uvnitř města a každé okénko se rozzáří žlutým hřejivým světlem domova.

Jsou zde k vidění i praktické věci, a to dna pro pletení z pedigu. Prý z toho jednou bude mísa na ovoce.

Příjemně jsme prožili předadventní sobotní odpoledne. Teď zbývá jen nechat hlínu pořádně uschnout, vypálit v peci a poté se k našim výrobkům zase vrátíme, opatříme je lesklou barevnou glazurou, ne-

cháme znovu vypálit a pak se z nich budeme už jen a jen těšit.

Závěrem bych ráda poděkovala paní Monice Kydlíčkové za rady a pomocnou ruku při vytváření uměleckých děl.

Tak snad zase někdy nad plackou hlíny.

Michaela Samcová

Kulturní okénko

Adventní koncert v kapli

Chválíme všechny účastníky, kteří si navzdory větru a dešti přišli v sobotu 3. prosince vyslechnout výborně připravený orchestr a zpěváky dětské lidové muziky VOZEMBACH při ZUŠ Dobřany. Odměnou jim byl servírován svařák a jablečný mošt se

slivovicí pro zahřátí, zdobený perník a drobné keramické ozdoby z dílny paní Kydlíčkové. Na dobrovolném vstupném jsme vybrali 1887,- Kč, které jako každý rok věnujeme Diakonii v Merklíně.

Po ukončení koncertu se lampionový průvod vydal rozsvítit vánoční strom u OÚ. Ti všímavější z Vás si jistě povšimli nové hvězdy na špičce vánočního smrku. Ti menší ještě napsali a nakreslili přání Ježíškovi a rychle domů, do tepla.

ZZ

Mikulášská besídka

Opakování je matkou moudrosti, tak proč si nezkusit zopakovat setkání s Mikulášem, Čertem a Andělem ještě jednou. Volba byla jasná - sobota 10. prosince. Starší děti přicházejí do vyzdobeného sálu hrdě samy, mladší a nejmenší za doprovodu ochránců. Každý má možnost volby proměnit se za pomoci krepáku a šminek na chvíli v čerta nebo anděla.

Okolo druhé hodiny nastupují ruku v ruce čerti s anděly, předvedou krátký zahřívací tanec a může začít první soutěž.

Dlouze připravovaný scénář bere díky technickým problémům za své a tak nastupuje zkušený Mikuláš s Andělem a okamžitou improvizací zachraňují program. Pro ostýchavější děti je připravena výtvarná dílna. Zde jasně vede ruční zdobení perníčků a výroba různých věcí z tvarovacích balónků. Chvilky oddechu jsou něny promítáním pohádek a konzumací sladkostí. Čertovská hudba po taktovkou Lukáše a oblíbené "židle" dorazí i ty nejodolnější. Poslední

nutí a čekání jak dopadne pohádkový souboj sedláka Čupery a čerta. Poučení: Listí z dubu nikdy neopadá, protože na to staré už vyrůstá nové.

Dano, Veroniko, Jitko, Aleši a Lukáši, děkuji Vám za pomoc. Bez Vás bych skončil v pekle. Finančně besídku dotovala Obec Vstiš ve výši 3 537 Kč.

ZZ

Básmičku na leden věnuji tiché vzpomínce na milého souseda Františka Traugotta

Ivan M. Jirous

V mrazu se chvěje ztuhlý lůj
bílý je dvůr i bílý je hnůj
přestala šustit křídla můr
okolo lampy padá sníh

Modrý lůh hoří pod kulmou
železa v tmavých kadeřích
vlasy v prstýnky zavinou

Vzpomínky ach na duši mou
dolehnou zase večer ztich
jen prach na prázdných policích
trochu se zdvih jen trochu zdvih
jak v polích větrem sníh

Připravujeme na leden

Zimní turnaj ve stolním tenisu.
Termín včas rozhlásíme. Trénujte.

Taneční kurz pro dospělé 2012
Začínáme v pátek 13. ledna 2012 ve 20 hod.
Přihlášky a dotazy směřujte na kultura@vstis.cz

Zdeněk Zajíc

Dětské okénko

Slíbili jsme, že ve Zpravodaji uveřejníme dopisy, které děti napsaly Ježíškovi a vložily do speciální schránky, která byla k dispozici po rozsvícení vánočního stromku před Obecním úřadem. Protože jich nedorazilo moc, můžeme uveřejnit všechny. K zachování autenticity ponecháme bez jazykové korektury a kvůli anonymitě jsme raději vypustili podpisy. Věříme ale, že autoři svá přání bez problémů identifikují. Pojdme se tedy podívat, po čem touží dušičky našich dětí.

- ≈ „plejstejšnz, chemická laborato, godbaloví míč“
- ≈ „Ježíšku přines mi prosím lak nehty s kočičkou Kitty a taky tetování. A ještě panenku Winx děkuju Ježíšku“
- ≈ „rádio“ (navíc namalován drak, míč a zřejmě mobil ☺)
- ≈ „Milý Ježíšku moc si přeji pod stromeček sadu zvířátek a nějakého plišáčka. Děkuji“

A na závěr ještě jedno přání od dospělých ☺

- ≈ „Milý Ježíšku, přejeme si novu Casku nebo DA. Členové SDH Vstiš.“

Zdravotnické okénko

Alkohol a jeho vliv na lidské zdraví

Téma alkoholu je zvláště v této roční době velmi aktuální, protože spousta z nás do nového roku nevstupuje rozhodně s čistou hlavou a novoroční kocovina se pro mnohé stala doslova tradicí. Alkohol provází lidstvo už dlouhá staletí a stal se dokonce součástí kultury. Tím, že patří mezi legální drogy, vznikla všeobecná tendence jeho škodlivý vliv na zdraví bagatelizovat. V malých dávkách opravdu neškodí, ale i tady platí ono okřídlené pořekadlo, že „všeho moc škodí“.

Při pravidelné konzumaci většího množství alkoholu začne v organismu docházet k závažným změnám, které nejvíce postihují játra, ledviny, mozek a srdce. Nejdříve a nejvíce bývají zasažena játra, která alkohol z těla odbourávají. V důsledku výrazné zátěže začnou postupně odumírat, dělají se na nich jizvy a vzniká stav, který je veřejnosti znám pod názvem cirhóza. Je to velmi závažné smrtelné onemocnění (bez jater se žít opravdu nedá), kdy játra lidově řečeno „ztvrdnou“ a nedokáží již plnit své funkce (jednou z hlavních funkcí je zbavovat organismus škodlivin). Podobně to odnesou ledviny, které jsou stejně jako játra zodpovědné za odstranění cizorodých látek z těla. Protože nejsou toxické látky včas vyloučeny, putují po těle a ničí další orgány – nejvíce to odnese mozek. To je příčinou toho, proč se po alkoholu, lidově řečeno, „blbne“. Mozek nedokáže odolávat náporu toxinů, mozkové buňky odumírají po tisících a intelektové schopnosti nenávratně upadají. Poškození srdce má pak trochu jinou příčinu, zejména u pivařů. Tím že do sebe za den dostanou několik džbánek zlatavého moku (například 10 piv = 5 litrů), zvýší se objem tekutin v jejich těle a srdce pak musí pracovat mnohem více a intenzivněji. A protože srdce je vlastně sval, tímto nezdravým „posilováním“ začne nabývat na objemu (podobně jako svaly kulturistů). Každý další stah jej pak stojí mnohem více energie, srdce se unaví a začne selhávat.

Výše popsané změny jsou velmi závažné (v žádné případě se nejedná o běžnou banalitu) a v jejich důsledku každoročně umírají tisíce alkoholiků. Pijte proto s mírou a nepřehánějte to. A na závěr uvádím šest základních znaků, podle kterých lékaři poznají, zda je někdo alkoholik (poznat se to samozřejmě dá velmi dobře i na základě laboratorního rozboru krve, který u alkoholiků vykazuje zcela typické odchylky).

Znaky závislosti na návykové látce:

- ↳ Bažení = silná chuť užít návykovou látku (alkohol).
- ↳ Odvykací stavy = když tělo nedostane látku, na jejíž přísun je pravidelně zvyklé, dostaví se příznaky jako je například pocení, třes, bolesti hlavy, svalů či břicha (mohou být ale i další).
- ↳ Zhoršené sebeovládání při konzumaci látky (alkoholik si nikdy nedá jen jedno pivo, i když to měl původně v úmyslu – nedokáže odolat a místo jednoho jich vypije několik – jakmile začne pít, nedokáže přestat).
- ↳ Nárůst tolerance = k dosažení stejného účinku je potřeba neustále zvyšovat dávky, protože tělo si na látku (například alkohol) postupně zvyklo. U alkoholu ale platí jedna zvláštnost. Tolerance nejprve roste, když je ale tělo již pitím poškozeno, začne tolerance zase klesat a k „opití do němoty“ pak stačí i velmi malé množství alkoholu (například jedno pivo či panák destilátu).
- ↳ Postupné zanedbávání ostatních zájmů a potěšení.
- ↳ Pokračování v konzumaci látky, přesto jsou již jasné důkazy o tom, že látka tělu škodí (alkoholik tedy pije dál, i když mu lékař řekne, že má například zničená játra).

Pokud u sebe zjistíte alespoň 3 z uvedených znaků, máte s alkoholem velký problém (tj. jste regulární alkoholik) a měli byste vyhledat odbornou pomoc.

Eva Navrátilová

Blahopřejeme

Během ledna oslaví své životní jubileum:

- ✿ Anton Kurčina
- ✿ Marcela Špačková

Rozloučení

Během minulých dnů nás navždy opustili tito spoluobčané:

- ✝ František Traugott

Informace pro fotbalovou přípravku

V roce 2012 se poprvé sejdem ve středu 11. ledna v 16 hodin v Centru volného času (bývalé škole).

Jan Kraus

Pár slov starostky

Jsem ráda, že v obci máme takové lidi jako je Bohunka Procáková, Aleš Valenta, Martina Knorrová, Jan Kraus, Monika Kydlíčková, Veronika Míšková a další, kteří věnují svůj volný čas dětem a mládeži. Říká se, že v mládí je naše budoucnost, takže doufám, že jejich vedení přinese své plody a projeví se v dobách příštích. Jsem pyšná i na to, že v naší obci pracují velmi aktivně dobrovolní hasiči a sportovci. Velký dík si ale zaslouží i všichni ostatní, kterým není osud Vstíše lhostejný a jsou schopni a ochotni přiložit ruku ke společnému dílu. Všem bych proto ráda popřála mnoho elánu a nadšení i do roku 2012.

M. Beštová

Pište Zpravodaj spolu s námi

Uzávěrka dalšího čísla proběhne 23. ledna 2012. Vaše příspěvky můžete zasílat buď na e-mailovou adresu kontrolnivybor@vstis.cz, odevzdat osobně na Obecním úřadě nebo vhodit do schránky domu č. 180 na Bayerce.

Nepodepsané příspěvky neuveřejňujeme! Redakce si rovněž vymínjuje právo neuveřejnit všechny **do-ručené příspěvky** (například hanlivé či urážející) – noviny neslouží k vyřizování si vzájemných účtů mezi občany.

Pokud píšete příspěvky ručně, pište prosím čitelně (nejlépe hůlkovým písmem). Když se nám nepodaří příspěvek přečíst, nemůžeme jej uveřejnit.